

Zummalat ennam Kartma fui innimes-
ni, fül siis argdus lõppeb.

H. Ülle terve, ino hea Mart, keige sinno
hea jutto ja õppetuisse eest. Zummal
põõrgo mind keigest ekfitusseest, ja and-
eo muulle pühha Waimo läbbi tarkust
ja joudo, füllab siis völpsam pölli tul-
leb iho ning hinge polest.

M. Se on tössi kül: seist alast fui ma
hakkasin Jesusse sanna luggema ja ted-
da armastama, ollen ma peäsenud mit-
mest murrest ja waerwast, mis innimen-
ne omma himmude ja pahha wissidega
enne sele sadab; ma ollen joudnud rää-
sa melega omma raske teo foorma fan-
da, et Zummal keikis assus abbimees
on. Et kule Hans; kas ma pean sulle
weel üht furba luggu juttustama, mis
hilja liinas sündis?

H. Et rägi kül, ehk ma saan seist ka head
õppetust.

M. Kes Zummal aarmo nouab, mottab
keikist heast ja kuriast loust õppetust. Elle
henimiko kello ühheksa wiidi üks mang
mete rahva suggu välja üks noor priist
mees, se sai hukkatus.

H. Kas sa isfi sedda näggid omma sil-
maga?

M. Nág-